

Skulle jag sörja då vore jag tokot

trad. Sweden, lyr. Lasse Lucidor, (1638-1674)

$\text{♩} = 90$
Skul - le jag sör - ja då vo - re jag tok - ot, fast än det gin - ge mig
O - lyc - kan väx - lar ju li - ka med lyc - kan, allt vad be - gyn - sel har
Him - me - lens dagg lär på trä' - na ner - dug - ga, men så sbnart jor - den har
Dy lät man lyc - kan med o - lyc - kan stri - da, in - till jag ser, ho som
Dy skall mitt blod och mod o - sörg - se va - ra, Las - se räds var - ken hat,
Tänk, min vän, att man för - den - skull mått' li - va lus - tig, fast om det är

al - drig så slätt. Lyc - kan min kan ful - la sy - nas gå krok - ot, vak - ta på
än - das en gång. Druc - kin man ha - ver ej all - stä - äds hic - kan, lust föl - jer
gett dem nog saft, att de kun' tros - sa skyn, vem kan kull - hug - ga sam - ma, när
vin - ner för mej. In - gen mått skjuss - häs - ten allt för hårt ri - da, tröt - tar du
av - und ell' tvång. In - gen tårs gö - ra mer, än han kan sva - ra, rätt måst (tross
mot ens be - hag. Lyc - kan hon vand - lar sig, kan säl - lan bli - va, va - dan hon

ti - den, hon lär full gå rätt. All värl - den äls - kar ju vad som är bro - kot,
grå - ten, gråt an - das i sång. Den som på san - nin - gen pe - kat med stic - kan,
yx - an ens har in - te skaft? Mask - stun - ge kan man med fing - rar - na gnug - ga,
ho - nom, för - tre - ter han dej. Fast om en mås - te för - föl - jel - se li - da,
o - rät - ten) ha - va sin gång. Fly med flit, vem som kan, slik o - lycks - sna - ra.
kom i - går, går hon i - dag. Dy har jag hop - pet, I lär en gång skri - va,

mån - gen mått' li - va som ej ä - ter skrätt.
kan lell lätt fal - la från san - nin - gens spång.
mån - gen tror vun - nit, vad änd - lyk - tan taftt.
mo - det blir fritt, när som krop - pen är ej.
Fäng - sel gör läng - sel, när lyc - kan är vrång.
att I, o - lyck - lig, är lus - tig som jag.